

چند کلام

که هستند. می توانند مسائل خود را از طریق آن به بحث بگذارند. حتی آنان که مخالف همه یا برخی از اهداف آن نیستند، آن جاکه قصد روشنگری دارند، صفحات آن را باز می بینند.

امروز اگر گروهی، پس از این همه تجربه، کماکان تصور کند که سازمان انقلابی طبقه کارگر ایران بطور مستقیم و براساس رشد خطی گروه خود او ایجاد خواهد شد، در عمل فقط خود را به مانعی در برابر آن مبدل کرده است. تجربه انقلاب نه فقط بی پایه بودن این ادعا که خطرات آن را نشان داد. هیچ گروهی نتوانسته است حمایت بخش تعیین کننده ای از پیشگام پرولتری را به خود جلب کند. به رغم وجود گروه ها و محافلی که مدعی "سوسیالیزم" و "انقلاب" اند، به رغم آن که همگی پایه ریزی حزب انقلابی، کارگری و کمونیست را می پذیرند، باز تمایلات متضاد سیاسی و فکری هست و بروزی کند. چه به خاطر "مصالح" جاری باشد و چه به خاطر ناروشتی در اصول کار در هر جریان، طبیعا، افراد و محافل تغییر می کنند. آنچه باید تحکیم، استوار و ریشه دار گردد، خود جریان است: جریان سوسیالیزم انقلابی.

این "جریان"، نقطه عزیمت خود را فقدان پرنسب قرار نداده است. پرنسب آن برش قطعی با "گذشته"، دموکراسی خرد بورژوازی، است. مشخصه آن، استراتژی انقلاب سوسیالیستی است. و میرم ترین وظیفه را سازماندهی پیشگام کارگری قرار داده است. این، به ناچار، نه تنها هم را در بر خواهد گرفت، که مبارزه سیاسی با بسیاری جریانات را در دستور کار قرار خواهد داد.

بدین خاطر، به عقب افتادگی موجود، یعنی پراکندگی، ضعف پایه های کارگری و گجی سیاسی نمی باید تسلیم شد. نمی توان شرط هر فعالیت با نقشه ای را "بحث" دانست. حیات (و بحث) را از کسی نمی توان گرفت. لیکن، در اوضاع موجود باید تشخیص داد که از طریق رشد چه جریانی موفقیت در انجام وظایف میسر است. تدقیق اصول این تشخیص، در مرکز بحث ما است.

اگر کسانی هستند که، در مرحله حاضر، به برنامه ها و اهداف دیگری باور می دارند، و با وظایف فوری را متفاوت از ما درک می کنند، از آن ها فقط می توان دعوت کرد که آن عقاید را به بحث علنی و سراسری بگذارند. به نوبه خود، صفحات نشریه به روی این گونه مباحثات باز است. ولی این، مغایر قصد نشریه برای ارائه خود به منزله یک نشریه سوسیالیستی نیست. ادعای می توان کرد که هم اکنون سوسیالیزم و انقلاب به ارگان واحد مروج و سازمانده پرولتاریای پیشرو مبدل شده است. می توان ادعا کرد که در این راه تلاش می کند. موفقیت به عمل بستگی دارد.

انتشار سوسیالیزم و انقلاب، پس از مدتی تأخیر، از سر گرفته می شود.

در سه شماره ی قبل، قصدونیت انتشار آن بازگوشده بود: درگیری در مسائل انقلاب و ضد انقلاب، احیاء روحیه انتقادی علمی در قبال گذشته و حال، راه یابی جهت یسک فعالیت پیشرو، سوسیالیست و انقلابی، و تجدید سازماندهی برای انقلاب.

این که تا کجا این وظایف به نحو موفقیت آمیز پیش رفته، هنوز، بستگی به آینده دارد. به کار جدی، به ممارست مداوم کار خود و توجه به اشتباهات خود. ولی، کتمان نمی توان کرد که همین قدم اولیه معرف پیشروی در طرح و حل مسائل است. استقبال سوسیالیست های انقلابی از نشریه، و تشکل آنان به درجات گوناگون به گرد آن، خود بر ضرورت انتشار آن دلالت دارد. بعلاوه، در میان بسیاری از گروه های موجود نیز مباحثاتی در طرفداری از اهدافی مشابه در گرفته است. طبیعا، مخالفت هم بوده است.

لازم است که بار دیگر اهداف و برنامه ی کار نشریه را تصریح کنیم.

سوسیالیزم و انقلاب به سازمان، گروه، یا گروه های خاصی تعلق ندارد. انتشار آن قدمی بود در ایجاد یسک نشریه سوسیالیستی که می باید ساختن حزب انقلابی را تدارک کند. گرچه بخش عمده نیروهای تشکیل دهنده ی آن به گروه ها یا سازمان های مختلف بستگی داشته اند، ولیکن، نشریه ارگان جمع جبری آنان نیست. از این لحاظ، نشریه ای مستقل است. در عین حال، همه ی آنان، به این هدف باور دارند که می باید به سوی ایجاد گروه بندی جدیدی متکی بر اصولی روشن، برای انقلاب کارگری و دیکتاتوری پرولتاریا، رفت. به همین خاطر، دوره ای از بحث درباره برنامه و وظایف، و کار مشترک سیاسی و عملی می باید طی شود تا کنگره ی بنیاد سازمان جدید سوسیالیست های انقلابی تشکیل شود. سوسیالیزم و انقلاب، ارگان تدارک چنین کنگره ای است. همه ی سوسیالیست های انقلابی می توانند از طریق آن در تدارک نظری، سیاسی و سازمانی حزب انقلابی سهیم شوند.

از اینرو، نشریه فقط هنگامی می تواند به این وظایف پاسخ گوید که همگی انقلابیان در آن درگیر شوند. از طریق جدیت در بحث، ارائه تجربه ها و گزارش ها، انتقاد و تحقیق، بردن آن در میان پایه های پیشرو طبقه کارگر، غیره.

سوسیالیزم و انقلاب هر مانع تشکیلاتی را برای طرح "مسائل انقلاب" کنار می زند. گرایش های پیشرو، در هر جا

برای آن که روشن شود، نشریه به چه مسائلی می پردازد ،
طرحی از آن به دست می دهیم . نه بدین معنی که یکایک آن ها
را خود پرداخته و کنارمی نهیم . طرح کار ، چارچوبی است
از مبارزه نظری، روشنگری و انتقاد .

**بخش اول : تئوری انقلابی . درباره علم سوسیالیزم ،
و جوانب آن : نقادایدئولوژی و تئوری شناخت ، نقداقتصاد
سیاسی و شناخت ساختار اقتصاد اجتماعی ، و مسائل سوسیالیزم
و انقلاب . مسائلی چون " دوران " حاضر ، استراتژی و تاکتیک
انقلابی ، برنامه ، تئوری های سازماندهی ، جوامع انتقالی
بین الملل انقلابی ، دولت ، دوره بندی اقتصادی، سرمایه -
داری جهانی در دوره حاضر ، تئوری های امپریالیزم، تئوری-
های عقب افتادگی ، مسائل انقلاب ایران ، غیره ، از جمله
مباحث این بخشند . بحث راجع به تئوری های گوناگون
تحت عنوان " مارکسیزم " نیز .**

**بخش دوم : تحلیل سیاسی . تحلیل روابط نیروهای سیاسی
نقش و مواضع گروه های اجتماعی : تحلیل اوضاع سیاسی جاری
(داخلی و بین المللی) ، بررسی جنبش های اجتماعی (جنبش
کارگری ، دهقانی ، جوانان ، زنان ، غیره) ، بررسی
احزاب . از جمله ، وضع فعلی جمهوری اسلامی، جنگ ایران عراق ،
بحران اقتصادی ، اپوزیسیون بورژوازی ، " بحران چپ " ،
مساله ملی ، غیره . از جمله ، اوضاع سیاسی بین المللی،
احزاب چپ (در جهان) ، انقلابات ، غیره . اخبار ، گزارش ها ،
و حتی بریده هایی از جراید مختلف درباره این موضوعات
می تواند مفید باشد .**

**بخش سوم : تاریخ . آشنائی با تحولات تاریخی، آشنائی
تاریخی با موضوعات فعلی : تاریخ اقتصادی ، سیاسی و
اجتماعی ایران (و سایر ملل) ، اشکال و مراحل مبارزه طبقاتی،
تاریخ احزاب سیاسی، سیر افکار و غیره . به طور مشخص تر ،
جنبش های بایه و مشروطیت ، افکار سوسیال دموکراسی در
ایران ، شکل گیری حزب کمونیست ، جنبش های جنگل و
حیابانی و سیان ، کودتاها ، جنگ ها ، نهضت های کارگری و
دهقانی ، و با ، چگونگی نفوذ سرمایه داری جهانی در ایران ،**

این طرح کلی کار است . مسلما کسانی در این یا آن زمینه
کار می کنند . می توان ارتباط آن را که در زمینه معین
و واحدی کار می کنند ، تسهیل کرد . همکاری در پیشبرد این
طرح ، مسئولیتی است در مقابل همه ما .

**تحولات صنعتی و اجتماعی ، . . ترجمه یا ارائه اسناد نیز
به کار خواهد آمد .**

**بخش چهارم : گزارش و بررسی . معرفی تحولات درونی جنبش
چپ ، انتشار اسناد و مدارک جاری : مسائل تئوریک، سیاسی
و حتی سازمانی گروه های موجود در زمره مسائل خصوصی نیستند .
اطلاع از آن ها ، لازمه درک درست از چگونگی فعالیت در دوره
حاضر است . از همه دعوت می شود که برای علنی ساختن کلیه
مسائل جنبش چپ شرکت کنند : درس های آن را بازگویند ،
بحث های درونی آن را همگانی کنند ، تجربیات و عملکردهای
آن را در ربط با گروه های اجتماعی معرفی کنند .**

**بخش پنجم : آرشیو . جمع آوری و انتشار اسناد تاریخی
جنبش کارگری (داخلی و بین المللی) : این امر برای تکمیل
مباحث نظری ، سیاسی و تاریخی لازم است . همچنین ، اسناد
دیگری که می توانند در بررسی های علمی مفید باشند .
انتشار آنان ، نقد و بررسی شان ، به طور منظم ، می باید دنبال
شود .**

**بخش ششم : ادبیات و هنر . ارائه کارهای ادبی ،
معرفی آثار هنری ، بحث درباره تحولات در این زمینه :
رابطه ادبیات و هنر با ایدئولوژی و دانش از جمله مسائل
حال است ، دلایل اعتلاء یا انحطاط فرهنگی در زمانه های
مختلف ، نقادایی و بررسی فعالیت های فرهنگی ، و غیره .**

**بخش هفتم : مسائل و مباحثات . این بخش را بویژه از
آن رود نظر داریم که مسائل مربوط به راه یابی جنبش چپ
در اوضاع کنونی را به بحث آزاد همه نیروها و افراد بگذاریم .
اگر انتقاد ، پیشنهاد یا نظری مشخص هست ، کتمان نگردد .
اگر به برنامه و اهداف ما ، و یا نحوه کار ، انتقاد هست ،
پوشیده نماند . اگر سؤال یا شبهه ای هست ، پاسخ بیاید .**